

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **M. H.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Kolačkovským
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/92440-916,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/92440-916, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/92440-916, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Most (dále jen „úřad práce“), ze dne 21. 9. 2023, č. j. 119082/2023/MOS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že žalobci byl dle § 14 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) od 1. 5. 2024 odňat příspěvek na péči.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že posouzení jeho zdravotního stavu neodpovídá skutečnosti, a tudíž nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci, který nekoreluje s odbornými lékařskými nálezy a dalšími doloženými důkazy. Uvedl, že kromě dvou uznaných životních potřeb osobní aktivity a péče o domácnost nezvládá ani základní životní potřeby: orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o zdraví. Dle žalobce posudek o jeho zdravotním stavu neodpovídá realitě ani obsahu podkladové dokumentace. V důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenně pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, přičemž posouzení velmi nadhodnotilo jeho samostatnost a výrazně podhodnotilo nutnost pomoci, dohledu či asistenci, kterou každodenně potřebuje.
3. Žalobce namítal, že posouzení jeho zdravotního stavu neproběhlo v souladu s příslušnou právní úpravou, resp. proti jejím požadavkům a principům. Při posuzování jeho zdravotního stavu byl zejména opomenut § 1 odst. 4 věta třetí vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“). Stejně tak došlo k porušení § 2 odst. 1 a § 2a vyhlášky.
4. Uvedl, že jeho zdravotní stav ani schopnosti se oproti minulým letům nijak nezměnily, a ačkoliv je starší, tak jeho schopnost pečovat o sebe je na stejné úrovni jako v minulosti. Jelikož je již zletilý, tak kontrast mezi jeho nezvládáním a nároky společnosti je jednoznačný a nadále se prohlubuje. Namítal, že závěr posudkového lékaře, dle kterého došlo ke zlepšení a v rámci neuznaných životních potřeb nepotřebuje každodenní péči, dohled či asistenci, nemá oporu v podkladové dokumentaci. Žalobce se domníval, že žádné významné zlepšení jeho zdravotního stavu nenastalo, a tedy by mu měl být nadále přiznán příspěvek na péči minimálně ve III. stupni závislosti.
5. Žalobce dále sdělil, že se neorientuje v čase ani v prostoru. Hodiny neumí, nechápe je a není schopen se jimi řídit ani při používání mobilního telefonu, který mu toliko slouží při komunikaci s matkou, když potřebuje, aby ho vyzvedla ze školy. Samostatně se venku nepohybuje, neznámé prostředí u něj může vyvolat panické ataky či afekt. Třidu ve škole neopustí ani na toaletu, je třeba ho všude vozit a doprovázet, není schopen používat hromadnou dopravu. Rovněž není schopen rozpoznat pocit hladu a žízně, není si ani schopen namazat pečivo. Neví, že je jídlo třeba upravit a uvařit. Nají se a napije se pouze, pokud je mu jídlo nebo pití předloženo.
6. Uvedl, že sám se oblékne a svlékne, jen pokud má věci připravené, nedokáže přizpůsobit oblečení ani ročnímu období, nezvládá vrstvení oblečení, nerozpozná rub a líc. Tělesnou hygienu provádí výhradně pod dohledem jiné osoby. Sám si neumyje vlasy ani se neoholí. Není schopen rozpoznat zdravotní problém, nepopíše bolest, nepřivolá si pomoc, neobjedná se k lékaři ani si nepamatuje, že je k nějakému objednaný. Stejně tak nezvládá pravidelně užívat léky, ty mu připravuje matka, která i dohlíží na to, aby si je vzal.
7. Žalobce poznamenal, že jeho intelekt nemá nic společného s tím, jak zvládá reálné životní situace a jak je schopen se o sebe postarat. Dodal, že Aspergerův syndrom je celoživotní, všeprostupující porucha a chování i jednání lidí s tímto onemocněním je ovlivněno především odlišným vnímáním a porozuměním a přináší závažné nedostatky v sociální komunikaci i v sebeobsluze. Emocionální nebo smyslové přetížení u něj vede k fyzickému a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

psychickému zhroucení, které může trvat i několik dní, během kterých je nutné ho hlídat, neboť hrozí riziko sebepoškozování.

8. Dále žalobce namítal, že jeho zdravotní stav nebyl osobně přezkoumán příslušným odborníkem. S ohledem na skutečnost, že závěr posudku se jednoznačně rozchází s obsahem předložených lékařských a odborných zpráv a nijak se s jejich obsahem nevypořádává, navrhl žalobce vypracování revizního posudku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení a navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný dodal, že ve správním řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy. Podotkl, že posudková komise zasedala v odborném složení za přítomnosti lékaře z oboru dětské psychiatrie, přičemž posudková komise odůvodnila své závěry, proč neuznala za nezvládnuté základní životní potřeby mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. Žalovaný dále poznamenal, že při posuzování zdravotního stavu není prioritní samotná diagnóza posuzované osoby, ale objektivní funkční dopady onemocnění na schopnost zvládat základní životní potřeby. K námitce neprovedení osobního vyšetření žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav byl dostatečně doložen aktuálními lékařskými zprávami a podkladová dokumentace byla kompletní, přičemž vyšetření není zákonem předepsáno. Žalovaný považoval posudek za odborný, úplný a stěžejní důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Žalovaný konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami i s námitkami uvedenými ve vyjádření k podkladům rozhodnutí. Dodal, že posudková komise měla k dispozici dostatečnou podkladovou dokumentaci a zhodnotila zdravotní stránku duševní, smyslovou, interní i pohybovou.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Smyslem zákona o sociálních službách je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), a která z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

12. V § 1 odst. 4 vyhlášky je uvedeno, že za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
13. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška. Dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

14. V příloze č. 1 vyhlášky jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.
15. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**mobilita**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, otevírat a zavírat dveře, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
16. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**orientace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem, orientovat se v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
17. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**komunikace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.
18. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**stravování**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, stravu rozdělit na menší kousky a naservírovat ji, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
19. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**oblékání a obouvání**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
20. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**tělesná hygiena**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
21. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**výkon fyziologické potřeby**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
22. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o zdraví**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

23. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**osobní aktivity**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
24. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o domácnost**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí, obsluhovat topení a udržovat pořádek.
25. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci byl rozhodnutím ze dne 15. 3. 2010, přiznán příspěvek na péči, neboť byl závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2012 byl žalobci příspěvek na péči zvýšen, neboť na základě posudku o zdravotním stavu byl žalobce shledán závislým na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost. Rovněž dle rozhodnutí ze dne 21. 7. 2015 a ze dne 3. 8. 2018 byl žalobce nadále závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost. Oznámením ze dne 12. 7. 2023 bylo žalobci sděleno, že od srpna 2023 mu byl snížen příspěvek na péči z částky 13 900 Kč na částku 12 800 Kč měsíčně, neboť žalobce dosáhl věku 18 let. Tímto oznámením bylo žalobci současně oznámeno zahájení řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči, jelikož dnem 10. 7. 2023 dojde k ukončení platnosti posudku o zdravotním stavu, který opravňoval dosavadní nárok na příspěvek na péči.
26. Následně bylo dne 17. 7. 2023 provedeno v místě bydliště žalobce sociální šetření, v němž bylo k žalobcem zpochybněným základním životním potřebám zjištěno následující. K orientaci bylo zjištěno, že žalobce se v bytě orientuje, ale venku se vůbec neorientuje a ztratil by se, bez pečující osoby nikam nejde, časem se neorientuje, nezná hodiny, den a noc rozpozná podle světla a tmy, má zhoršený zrak vlivem oční vady, sluch má v pořádku, duševní kompetence zhoršené, v obvyklých situacích by nezareagoval a pomoc nezavolal. Ke stravování bylo zjištěno, že žalobci veškerou stravu připravuje matka, která dohlíží na pravidelný denní režim. Žalobce si potřebu jíst a pít neuvědomuje, vše mu musí hlídat matka, rovněž mu nalévá nápoj a jídlo připravuje ke stolu, jídlo musí být na talíři přesně uspořádané, má vlastní hrníček, talíř a lžíci, které nesmí nikdo jiný používat. Chléb si neukrojí ani nenamaže, sám si nic k jídlu nevezme ani neotevře. K oblékání a obouvání bylo zjištěno, že žalobci oblečení chystá matka, oblékne a svlékne se sám, poté matka doupraví, boty si obuje, tkaničky si nezaváže, rub a líc nerozezná, na vrstevní má nakresleného panáčka, kterým se řídí. Oblečení dle počasí nebo příležitosti nezvolí, zip a knoflík zapne, základní barvy zná. K tělesné hygieně bylo zjištěno, že ranní hygienu zvládá žalobce za přítomnosti matky, vše má nakreslené a řídí se obrázky, jinak by sám nic neudělal. Zuby si čistí elektrickým zubním kartáčkem, normálním to nezvládá, pastu mu na kartáček dává matka. Obličej si opláchne. Žalobce holí matka, také mu stříhá nehty a myje vlasy. Celkovou hygienu vykonává ve vaně, kterou mu musí matka napustit a připomenout mu, že se musí umýt, říká mu, co má dělat, sám si osuší tělo, ale na hlavu si nechce sahat. K péči o zdraví bylo zjištěno, že žalobce pravidelně užívá léky, žalobce se v léčebném režimu nevyzná, o jeho dodržování se stará matka, která léky vyzvedává z lékárny, žalobci je připravuje i podává; zdravotní problém rozezná špatně, když má potíže, tak jen řekne, že mu je špatně, na to, co ho bolí se ho musí matka konkrétně doptat, o léky si sám neřekne a pomoc si nepřivolá.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

27. Dne 29. 8. 2023 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce posudkovou lékařkou MUDr. D. F. Posudková lékařka konstatovala, že žalobce nezvládá základní životní potřeby komunikace, osobní aktivity a péče o domácnost. Dle posudkové lékařky tedy žalobce nezvládal tři základní životní potřeby. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ze dne 21. 9. 2023, kterým byl žalobci snížen příspěvek na péči z částky 12 800 Kč na částku 880 Kč měsíčně od října 2023. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání.
28. Žalovaný následně v odvolacím řízení nechal posudkovou komisi zpracovat posudek o stupni závislosti žalobce ze dne 26. 3. 2024. Z posudku ze dne 26. 3. 2024 vyplynulo, že žalobce nezvládá dvě základní životní potřeby – osobní aktivity a péče o domácnost. K závěrům tohoto posudku se žalobce vyjádřil tak, že dle jeho názoru nebyl řádně zohledněn skutkový stav a posudek nemá oporu v předložené dokumentaci. Zároveň požádal o vypracování revizního posudku jinou posudkovou komisí.
29. Na základě posudku ze dne 26. 3. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobci dle § 14 odst. 5 zákona o sociálních službách odňal příspěvek na péči od 1. 5. 2024.
30. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ve znění účinném do 31. 12. 2023 platilo, že při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.
31. Zdejší soud připomíná, že k otázce posuzování nároků na příspěvek na péči se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, jenž např. v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, vyslovil, že posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v prvním stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Zdůraznil, že „[n]a výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“ Na tento rozsudek navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, kde zdůraznil, že „[v] řízení o nároku na příspěvek na péči podle zákona ... o sociálních službách je povinností odvolacího správního orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila nebo vysvětlila. Tak tomu může být v případě, že se objeví rozpor mezi výsledkem šetření sociálního pracovníka a názorem posudkové komise, aniž by posudková komise sama provedla vlastní přeshetření zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči.“
32. V rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 4 Ads 495/2019-71, Nejvyšší správní soud shrnul, že „... pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit. Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudek totiž na podkladě odborných lékařských vyšetření obsahuje závěry o funkčním dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované osoby na její schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudkový závěr by

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tedy měl být v tomto směru náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především.“ Nejvyšší správní soud podotkl, že odvolací orgán nesmí pouze převzít závěry posudkové komise, aniž by se jimi podrobněji zabýval z pohledu tvrzených rozporů či nedostatků, a uzavřel, že posudek nesplňující požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti zakládá vadu řízení před správním orgánem.

33. Ve správním řízení odvolací námitky žalobce směřovaly s ohledem na závěry prvostupňového rozhodnutí na to, že žalobce kromě uznaných základních životních potřeb komunikace, osobní aktivity a péče o domácnost nezvládá rovněž základní životní potřeby orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o zdraví. Posudková komise v posudku ze dne 26. 3. 2024 uznala žalobci shodně jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Most jako nezvládnuté základní životní potřeby osobní aktivity a péče o domácnost, avšak na rozdíl od posudkové lékařky posudková komise žalobci neuznala jako nezvládnutou životní potřebu komunikace.
34. Žalobce v žalobě shodně namítal, že s ohledem na své zdravotní postižení nezvládá kromě uznaných i základní životní potřeby orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o zdraví. Ve vztahu k základní životní potřebě orientace žalobce namítal, že se neorientuje v čase ani v prostoru, hodiny neumí (nechápe je) a není schopen se jimi řídit ani při používání mobilního telefonu. Samostatně se venku nepohybuje, neznámé prostředí u něj může vyvolat panické ataky či afekt. Třidu ve škole neopustí ani na toaletu, je třeba ho všude vozit a doprovázet, není schopen používat hromadnou dopravu. Z posudku je zřejmé, že podkladem posudkové komise pro hodnocení základní životní potřeby orientace byla zpráva akreditovaného dopravního psychologa Mgr. D. K., Ph.D. ze dne 25. 5. 2022, dle které je žalobce způsobilý k řidičskému oprávnění skupiny A1. Dle posudku byl podkladem rozhodnutí rovněž psychologický nález PhDr. et PhDr. N. ze dne 18. 10. 2023 a psychiatrický nález MUDr. Š. ze dne 23. 3. 2023, dle kterých žalobce trpí Aspergerovým syndromem a ADHD. Dle psychologického nálezu ze dne 18. 10. 2023 má žalobce výrazné potíže v časoprostorové orientaci. Podle psychiatrického nálezu ze dne 23. 3. 2023 pak žalobce v chování bývá zlý, napadá sourozence, má horší orientaci v sociálních situacích a vůbec si nepřipustí, že by se choval nevhodně.
35. V této souvislosti soud připomíná, že součástí základní životní potřeby orientace je nejen schopnost orientovat se časem a místem, ale i schopnost orientovat se v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
36. K této životní potřebě posudková komise uvedla, že žalobce je v oblasti orientace limitován základním onemocněním – poruchou autistického spektra bez významné intelektové poruchy, schopnost orientace a komunikace není narušena těžce. Žalobce je rovněž schopen adekvátně komunikovat a orientovat se v základních kvalitách, se zachovalou schopností orientace ve svém přirozeném a známém prostředí. Zjištěné onemocnění u žalobce způsobuje zhoršenou schopnost, ale nikoli její ztrátu nebo těžké narušení v orientaci v neznámém prostředí nebo v neobvyklých situacích. Dle posudkové komise se však nejedná o neschopnost nebo o závažnou poruchu porozumět se s jinými osobami, neschopnost porozumět běžným skutečnostem nebo neschopnost orientovat se v exteriéru. U žalobce rovněž není přítomno značně rušivé nebo abnormální chování, nejsou minimálně nebo těžce abnormální odpovědi na sociální stimulaci. Posudková komise dodala, že dle doložené lékařské zprávy i výběru střední školy v oblasti sociálně právní nebo diplomacie předpokládá dostatečně zachovalou schopnost orientace, a to i v sociálních vztazích, jako i dostatečnou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

schopnost vzájemné komunikace. Dle dopravního psychologa byl žalobce schopen samostatně řídit motocykl s řidičským oprávněním skupiny A1. Posudková komise konstatovala, že stran orientace se u žalobce jedná pouze o horší schopnosti orientace v sociálních vztazích a v neobvyklých situacích, tíže poruchy však nedosahuje těžkého stupně.

37. Soud považuje výše uvedené zdůvodnění posudkové komise, proč u žalobce neuznala za nezvládnutou základní životní potřebu orientace, za dostatečné a přesvědčivé. Soud poznamenává, že žalobce v žalobě mino jiné uvedl, že se neorientuje v čase ani v prostoru, hodiny neumí (nechápe je) a není schopen se jimi řídit ani při používání mobilního telefonu, samostatně se venku nepohybuje, třídu ve škole neopustí ani na toaletu, je třeba ho všude vozit a doprovázet, není schopen používat hromadnou dopravu. Tuto argumentaci uplatnil žalobce i ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a žalovaný se s ní vypořádal tak, že především zdůraznil, že žalobce je způsobilým k získání řidičského oprávnění skupiny A1, tudíž musí být orientován o mimo domov, musí mít přirozené duševní kompetence a být orientován v obvyklých situacích a přiměřen v nich reagovat. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, posudková komise uvedla, že matka žalobce při vypracování psychologického nálezu PhDr. et PhDr. N. ze dne 18. 10. 2023 sdělila, že žalobce je schopen sám (po naučené trase) se dopravovat do školy a na tréninky. Neznalost hodin dle hodinových ručiček nepovažoval žalovaný za podstatné v situaci, kdy je žalobce schopen orientovat se podle mobilního telefonu. S touto argumentací se soud zcela ztotožňuje. Pokud by se žalobce nebyl schopen orientovat v místě, bezesporu by nebyl způsobilým získat řidičské oprávnění. Neznalost hodin dle hodinových ručiček pak neznamená, že se žalobce nedokáže orientovat časem, neboť v dnešní době je převážně mladá generace závislá na moderních technologiích, kdy i čas zjišťují číselnými údaji (na mobilu či tzv. chytrých hodinkách) a skutečnost, že žalobce nezná zaznamenávání času pomocí hodinových ručiček neznamená, že není orientován v čase.
38. Směrem k základní životní potřebě tělesná hygiena žalobce uvedl, že ji provádí výhradně pod dohledem jiné osoby, sám si neumyje vlasy ani se neoholí. Posudková komise k této životní potřebě uvedla, že se u žalobce nejedná o těžkou poruchu funkce obou horních nebo obou dolních končetin, ztrátu zraku ani duševních kompetencí bránící provedení celkové hygieny. Žalobce je schopen umýt se u umyvadla, manipulovat s baterií, učesat se a pečovat o ústní hygienu za pomoci pomůcek jako je např. přidržovací madlo v koupelně, sedák u umyvadla nebo je schopen ve sprše provést velkou hygienu. Pomoc se vstupem a výstupem ze sprchového koutu nebo vany není posudkově rozhodná. Posudková komise zdůraznila, že za neschopnost zvládat tělesnou hygienu se nepovažuje přítomnost druhé osoby z důvodu vyloučení případného rizika pádu. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce výslovně uváděl, že si sám neumyje vlasy a neoholí se, neboť není schopen manipulace s holicím strojkem, přičemž stejně jako po mnoha zraněních nepoužívá ani nože apod. Skutečnost, že žalobce se sám neoholí vyplývá rovněž ze sociálního šetření, dle kterého žalobce holí matka. Posudková komise se však nijak nevyjádřila k žalobci namítanému nezvládnutí holení, a tedy přesvědčivě nezdůvodnila, proč životní potřebu tělesná hygiena považuje za zvládnutou. Obecné konstatování posudkové komise, že v odvolání namítané skutečnosti nemají oporu v dokladovaném zdravotním stavu nepovažuje soud za dostatečné vypořádání konkrétní námitky.
39. Posudková komise k základní životní potřebě stravování uvedla, že se v případě této základní životní potřeby nejedná o vaření, nýbrž o schopnost vlastní konzumace již

připravených nápojů a stravy. Přemístění stravy a nápoje na místo konzumace lze realizovat nejen přenášením, ale i posouváním nebo přizpůsobením místa konzumace stravy místu servírování. Žalobce je schopen si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít nápoj, posunout na místo konzumace, najíst se příborem a napít se. Je schopen rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, dodržovat dietní režim, vybrat si správné a vhodné dietní nápoje a potraviny a konzumovat je v potřebných časových intervalech. Posudková komise uvedla, že u žalobce nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věci, praktická či úplná nevidomost obou očí ani těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy.

40. Ze sociálního šetření vyplynulo, že žalobce se nají a napije sám. Z něho dále vyplynulo, že matka dohlíží na pravidelný denní režim žalobce, neboť ten si potřebu jíst a pít neuvědomuje. Žalobce musí mít jídlo na talíři přesně uspořádané, má vlastní hrníček, talíř a lžici, které nesmí nikdo jiný používat. Chléb si neukrojí ani nenamaže, sám si nic k jídlu nevezme ani neotevře. Podle názoru soudu je podstatné, že žalobce konstantně upozorňoval na skutečnost, že kvůli svému psychickému onemocnění v podobě poruchy autistického spektra není schopen se o sebe postarat. Žalobce rovněž v podané žalobě uváděl, není schopen rozpoznat pocit hladu a žízně, nají se a napije se, pouze pokud je mu jídlo nebo pití předloženo, tedy je nutné hlídat jeho stravování i pitný režim. Podle názoru soudu se posudková komise s argumentací žalobce dostatečně nevypořádala, neboť se nijak nevyjádřila k otázce žalobcových duševních kompetencí ve vztahu ke zvládání základní životní potřeby stravování, tj. k otázce, zda u žalobce vlivem poruchy autistického spektra nebyly narušeny jeho stravovací stereotypy natolik, že si nezvládne vybrat stravu. Zároveň nelze přehlédnout, že argumentace posudkové komise stran základní životní potřeby stravování je v podstatě opsáním jednotlivých úkonů základní životní potřeby stravování, jak byly vymezeny výše, bez dostatečné konkretizace ve vztahu k žalobci a jeho rozhodujícímu postižení. Proto se posudková komise měla zaměřit na otázku vlivu žalobcova psychického onemocnění na schopnost dodržovat pitný režim a konzumovat stravu v přiměřeném denním režimu, nicméně tak řádně neučinila. Soud proto považuje výše uvedené odůvodnění posudkové komise za obecné a nepřesvědčivé.
41. K základní životní potřebě oblékání a obouvání posudková komise uvedla, že neuznala její nezvládnutí, neboť s ohledem na absenci těžké poruchy funkce HKK i DKK, zraku a duševních schopností není medicínský důvod pro nezvládnutí výběru vhodného oblečení, poznání rubu a líce oblečení, správného vrstvení, oblékání/svlékání a obouvání/zouívání zdravotně vyhovujícího oblečení a obutí s využitím pomůcek. Posudková komise pokračovala, že u žalobce není porucha stejné funkce dolních končetin. Rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností je dostatečný k pravidelnému zvládání této základní životní potřeby. Nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věci, praktická nebo úplná nevidomost obou očí ani těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny tyto stereotypy. Posudková komise dodala, že samoobslužné dovednosti jsou přiměřené věku.
42. Soud upozorňuje, že žalobce netvrdil a ani ze správného spisu nevyplývá, že by trpěl postižením horních nebo dolních končetin či nevidomostí, tedy postiženími bránícími mu z fyzického hlediska zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání. Argumentace žalobce se konstantně opírala o to, že s ohledem na své zdravotní postižení v podobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poruchy autistického spektra si není schopen vybrat oblečení a obuv přiměřeně okolnostem, počasí ani roční době a není je schopen správně vrstvit ani rozpoznat rub a líc. Posudková komise sice uvedla, že rozsah duševních a mentálních schopností žalobce je dostatečný k pravidelnému zvládnutí této základní životní potřeby, nicméně nijak nereagovala na zcela konkrétní argumenty žalobce, že nezvolí vhodné oblečení přiměřeně k počasí či roční době a oblečení mu musí vybírat matka. Soud považuje odůvodnění posudkové komise v části týkající se základní životní potřeby oblékání a obouvání za obecné a nevztahující se na případ žalobce, neboť se posudková komise nijak nevypořádala s otázkou, zda žalobce trpící Aspergerovým syndromem zvládne správně zvolit oblečení či nikoli i zda je dokáže správně vrstvit a rozpoznat rub a líc.

43. Ve vztahu k základní životní potřebě péče o zdraví žalobce namítal, že není schopen rozpoznat zdravotní problém, nepopíše bolest, nepřivolá si pomoc, neobjedná se k lékaři ani si nepamatuje, že je k nějakému objednaný. Stejně tak nezvládá pravidelně užívat léky, ty mu připravuje matka, která i dohlíží na to, aby si je vzal. Posudková komise k této životní potřebě uvedla, že žalobce je plně orientován, bez těžkého narušení nebo pozbytí duševních kompetencí. Není přítomna závažná porucha zraku. Se zjištěným zdravotním stavem je žalobce schopen dodržet doporučení ošetřujících lékařů, dodržovat léčebný režim a je schopen správného rozpoznání i aplikace léků. Dále uvedla, že žalobce je schopen s použitím např. dávkovače léků si brát pravidelně léky, je schopen rozpoznat zdravotní problém či vyhledat nebo přivolat pomoc. U žalobce nebyla prokázána ztráta úchopové schopnosti obou rukou, těžká porucha funkce pohybového aparátu a nosného ústrojí, ani praktická nebo úplná nevidomost obou očí ani těžká duševní porucha spojená se sociální dezintegrací.
44. V této souvislosti soud poznamenává, že dle psychiatrického nálezu ze dne 23. 3. 2023 žalobce dvakrát denně užívá léky. Soud konstatuje, že žalobce k nezvládnutí této základní životní potřeby netvrdil, že by mu v jejím zvládnutí bránil jeho fyzický stav, ale z žaloby i odvolacích námitek je zřejmé, že z důvodu poruchy autistického spektra – Aspergerova syndromu nerozpozná zdravotní problém, nepřivolá si pomoc a ani není schopen pravidelně užívat léky. Ze záznamu ze sociálního šetření vyplynulo, že žalobce se v léčebném režimu nevyzná, o jeho dodržování se stará matka, která léky vyzvedává z lékárny, žalobci je připravuje i podává. Z psychologického nálezu PhDr. et PhDr. N., ze dne 18. 10. 2023, který je součástí posudku posudkové komise přitom vyplývá, že žalobce odmítá užívat léky. Není tedy zřejmé, na základě jakých konkrétních podkladů dospěl žalovaný k závětu, že žalobcovo zdravotní postižení mu umožňuje bez součinnosti druhé osoby dodržovat stanovený léčebný režim. Taktéž odůvodnění této životní potřeby posudkovou komisí tudíž považuje soud toliko za obecné, neboť se posudková komise nijak nezabývala otázkou, zda porucha autistického spektra žalobci brání pravidelně užívat léky, rozpoznat zdravotní problém a zavolat si pomoc.
45. S ohledem na výše uvedené nedostatky musí soud konstatovat, že posudek posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 26. 3. 2024 nelze považovat za úplný a přesvědčivý. Soud shrnuje, že se žalovaný neměl spokojit s nedostatečně odůvodněným posudkem posudkové komise a měl požadovat jeho doplnění. Vzhledem k výše uvedenému tedy dospěl soud k závěru, že žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svých rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění.

46. Pokud žalobce v žalobě též namítal, že v průběhu řízení nebyl jeho zdravotní stav osobně přezkoumán příslušným odborníkem, pak mu lze přisvědčit v tom, že ve správním řízení byl jeho zdravotní stav hodnocen posudkovými lékaři, aniž by ho osobně vyšetřili. Nicméně, podle judikatury Nejvyššího správního soudu však platí, že „úkol^{em} posudkových komisí MPSV je pouze hodnotit zdravotní stav žadatelů podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkol^{em} ošetřujícího lékaře stěžovatele a lékařů odborných, u nichž se léčí. Ti se pak podílejí na kompletizaci zdravotní dokumentace. Přítomnost stěžovatele na jednání posudkové komise by tak byla nezbytná pouze v případě, pokud by zdravotní dokumentace o jeho zdravotním stavu byla neúplná, některé nálezy nejednoznačné či dokonce rozporné, případně pokud by bylo třeba došetřit některé skutečnosti v rámci vyšetření za hospitalizace a komise k tomu od něj potřebovala podrobnější informace (...) Výše uvedenému pak odpovídá skutečnost, že žádné ustanovení zákona povinnou přítomnost posuzovaného na jednání posudkové komise ani nepředepisuje“ (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012–19). Obdobně je pak podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014–25, týkajícího se nároku na příspěvek na péči, vždy na zvážení konkrétních okolností případu, zda může být objektivizace zjištění zdravotního stavu posuzovaného provedena i bez toho, aby byl posuzovaný osobně přešetřen v komisi. Osobní vyšetření má přitom zvláštní význam tehdy, existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály. V projednávané věci posudkoví lékaři, kteří posuzovali zdravotní stav žalobce ve správním řízení, neshledali důvody k osobnímu vyšetření žalobce, neboť z jejich pohledu neexistovaly rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály. V tomto ohledu tedy nebylo správní řízení postiženo namítanou vadou.
47. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz vypracováním revizního posudku, a to pro nadbytečnost, jelikož těžiště dokazování leží ve správním řízení a správním soudům nepřísluší toto dokazování nahrazovat.
48. Soud vyhodnotil žalobu jako důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Soud současně v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Žalovaný tak v dalším řízení odstraní vady řízení spočívající v neúplnosti a nepřesvědčivosti posudku posudkové komise.
49. Jelikož žalobce měl ve věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku II. rozsudku žalovanému nahradit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku účelně vynaložené náklady v tomto řízení ve výši 2 600 Kč tato částka se stává z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem žalobce po 1 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT a sepis žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT]; a z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 14. ledna 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně